

РЕШЕНИЕ

№ 3477

гр. София, 12.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 08.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **3536** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 54, ал. 2 от ЗКИР е образувано по жалба на „И.” Е., представлявано от управителя П Е П, срещу Заповед № РД-50-107/11.04.2007 г. на К. на Р. „С.” - Столична община в частта, с която е одобрено попълването на кадастралния план на Г. С. с поземлен имот № 3982.

Ответникът – К. на Р. „С.” - Столична община, и заинтересованата страна М. Б. Т. изразяват становище за недопустимост, евентуално – за неоснователност на оспорването.

Заинтересованите страни Д. К. С., Д. Д. П. и областния У. на О. С. не са взели становище по жалбата.

От фактическа страна.

Административното производство е образувано по молба на М. Т. от 2002 г. до К. на района за нанасяне на имот № 3266 по кадастралния план на с. Д от 1939 г. в регулационния план. На 07.12.2005 г. е съставен констативен акт за непълноти и грешки в одобрен кадастрален план, който е подписан от заявителя и заинтересованите страни Д. С. и Д. П.. Главният архитект на района е изпратил до жалбоподателя съобщение от 21.06.2006 г. за подписване на констативния акт, във връзка с което на 11.07.2006 г. управителят на юридическото лице е

направил възражение по изменението на кадастралния план, входило в администрацията на района на същата дата. Предмет на оспорената заповед е одобреното от К. на Р. „С.“ – Столична община попълване на кадастралния план на Г. С., м. „Д“, с имоти пл. №№ 3981, 3982 и 3986 съгласно скицата към констативния акт. Административният акт не е съобщен на оспорващия по реда на АПК.

Жалбоподателят се легитимира като собственик на УПИ I от кв. 9а, отреден за „Ц“ според одобрения със Заповед № РД-09-50-641/30.11.1998 г. на гл. архитект на Г. С. регулационен план на м. „Д“. „Ц“ е вписан като собственик на имот пл. № 1180 в разписния лист към плана. По делото са представени доказателства, установяващи качеството на „И.“ Е. на правопреемник на „Ц“.

Вещото лице инж. В. Д. е дала заключение, че ПИ № 3982 с площ от 48 кв.м. попада в границите на УПИ I, отреден за „Ц“ по действащия кадастрален и регулационен план на Г. С., м. „Д“, кв. 9а, оцветен с кафяв цвят върху приложената към заключението скица-извадка и обозначен по букви АБВА.

От правна страна.

I. Жалбата е допустима. Неоснователни са възраженията на ответника и на заинтересованата страна М. Т. за просрочие на оспорването. В административната преписка не се съдържат данни административният орган да е извършил действия по уведомяването на жалбоподателя за издадената заповед. Поканата на заинтересованата страна до дружеството за предаване на владението върху имота, в приложенията към която е отбелязана и заповедта, създава единствено индиция за евентуално по-ранно узнаване за издаването на акта, не и сигурност относно факта на запознаване с неговото съдържание. Редът за надлежното съобщаване на административните актове е уреден в чл. 61 от АПК, а поради неизпълнението му не е започнал да тече и преклузивният срок за обжалване по чл. 149, ал. 1 от АПК.

II. Разгледана по същество, жалбата е и основателна. При извършената в изпълнение на чл. 168 от АПК служебна проверка съдът констатира, че административният акт е засегнат от отменителните основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК – противоречие с процесуалния и материалния закон.

1. Посочената в заповедта разпоредба на чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ е неотнормирана към разпоредителната част на акта, предмет на която е попълването на кадастралния план. Предвид на момента на подаване на заявлението – през 2002 г., административното производство попада в хипотезата на § 6, ал. 6 от ПР на ЗУТ и за него е приложим реда, действал до влизането в сила на изменението на ЗКИР – ДВ, бр. 36/2004 г., т.е. предвидения в чл. 86, ал. 1 от ППЗТСУ (отм.). Елемент от фактическия състав по издаването на заповедта, одобряваща нанасянето на имот в кадастралния план, е непълнотите и грешките да се установят на самото място от техническите служби с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересованите лица. Целта на процедурата се състои в уточняване на границите на имота, както и на липсата на спор по

отношение на тях. Подписването на акта от всички заинтересовани е задължителна административно-производствена предпоставка, неизпълнението на която опорочава производството по изменение на кадастъра. Изключение от този ред е допустимо само при влязло в сила решение по чл. 32, ал. 1, т. 2 от ЗТСУ (отм.), установяващо кадастралните граници на имота спрямо заинтересованите собственици, което би заместило съставения от техническите органи акт за непълноти и грешки.

2. Качеството на оспорващото дружество на заинтересована страна произтича от титулярството на вещни права върху УПИ I, отреден за „Ц“ по действащия кадастрален и регулационен план на Г. С., м. „Д“, кв. 9а, и от установения с техническата експертиза факт, че ПИ № 3982, с който е попълнен кадастралния план, попада в неговите граници в конкретно индивидуализираната от експерта част. В случая констативният акт е бил подписан от заявителя и заинтересованите страни Д. С. и Д. П., като юридическото лице, което правилно е било възприето като заинтересована страна с изпращането на съобщение за подписването на акта, се е противопоставило изрично на нанасянето на имота. Одобреното допълване на кадастъра при несъобразяването от административния орган с възражението на „И.“ Е. представлява съществено нарушение на процедурата и достатъчно основание за отмяната на заповедта.

3. Липсата на съгласие на заинтересована страна, удостоверено с подписването на акта за непълноти и грешки, е отрицателна материално-правна предпоставка с изключващо правомощието да се одобри изменението действие. Противоречието в правните твърдения на страните, което следва и от оспорването на заповедта, относно кадастралните граници на новонанасяния имот обективира спор за имуществено право, предварителното разрешаване на който по съдебен ред обуславя отстраняването на непълнотата в кадастъра (чл. 32, ал. 1, т. 2 от ЗТСУ – отм. и чл. 53, ал. 2, изр. 2-ро от ЗКИР). Спорът за право е предпоставка да се откаже исканото допълване на кадастъра до разрешаването му по общия исков ред. Разпореденото изменение на плана при дължимостта на констатацията за извънсъдебното му проявление противоречи на материалния закон.

4. Несподелим е доводът на жалбоподателя за нищожност на заповедта поради липсата на компетентност на административния орган. Правомощието на К. на района да одобри изменението на кадастъра произтича пряко от § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР – разпоредбата е от материално-правен характер и е била в сила към релевантния момент на издаването на заповедта. По тази причина, въпреки представените за удостоверяването на този факт доказателства, е безпредметно обсъждането на въпроса дали кметът на района е бил надлежно оправомощен.

Изложените съображения мотивират съда да отмени заповедта в оспорената част. При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноските в процеса. Във връзка с направеното от ответника възражение за прекомерност на разноските на дружеството за адвокатско възнаграждение и при преценка на фактическата и

правна сложност на делото, на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 и § 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения то ще бъде намалено на 750 лв. Съответно общата сума на подлежащите на възстановяване разноси е в размер на 1150 лв., вкл. платена държавна такса и възнаграждения за вещо лице.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - С.-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-50-107/11.04.2007 г. на К. на Р. „С.” – Столична община **в частта**, с която е одобрено попълването на кадастралния план на Г. С., м. „Д”, с поземлен имот пл. № 3982.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „И.” Е. сумата от 1150 (хиляда сто и петдесет) лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: